2020052875
30/11/2020

ADVIES VAN DE COMMISSIE VOOR DE BEZWAARSCHRIFTEN

Aan: **Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Drimmelen**

Betreft: **Het bezwaarschrift van Ad Valk Dressage Horses B.V. te Gorinchem, vertegenwoordigd door de heer mr. J. de Roo van Rijppaert en Peeters Advocaten. Het bezwaar is gericht tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Drimmelen van 9 juni 2020 inhoudende de weigering om een omgevingsvergunning te verlenen voor het oprichten van een stalruimte en een africhtings- en trainingsruimte op een perceel aan de Wildestraat in Wagenberg.**

1. Besluit

Op 13 maart 2020 heeft Ad Valk Dressage Horses B.V., in deze vertegenwoordigd door Sportpaardenfokkerij Coppens, een omgevingsvergunning aangevraagd voor het oprichten van een stalruimte en een africhtings- en trainingsruimte op een perceel aan de Wildestraat in Wagenberg.

Het college heeft de aanvraag in behandeling genomen en beoordeeld.
Het college heeft vervolgens op 9 juni 2020, verzonden op 15 juni 2020, besloten de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen, zowel voor het onderdeel bouwen als voor het onderdeel afwijken van de regels van het bestemmingsplan.

2. Bezwaarschrift

Bij brief van 24 juli 2020, ontvangen op 27 juli 2020, heeft de heer mr. J. de Roo namens Ad Valk Dressage Horses B.V (verder: bezwaarmaker) een bezwaarschrift ingediend.

Bezwaarmaker stelt zich – zakelijk weergegeven – op het standpunt dat er op het agrarisch bouwblok één agrarisch bedrijf is toegestaan en dat er op het agrarisch bouwblok geen agrarisch bedrijf aanwezig is, zodat het bestemmingsplan ruimte biedt voor de vestiging van een agrarisch bedrijf. Daarnaast wordt gesteld dat de aanvraag geen betrekking heeft op een paardenhouderij als bedoeld in de definitie van het bestemmingsplan maar op de vestiging van een productiegericht agrarisch bedrijf, te weten een paardenfokkerij.

3. Hoorzitting

De commissie heeft bezwaarmaker in de gelegenheid gesteld om een mondelinge toelichting te geven tijdens de hoorzitting op 10 november 2020.
Bezwaarmaker is verschenen. Namens het college is de heer mr. S.A. Keij verschenen. Het verslag van de hoorzitting is aan dit advies gehecht en maakt hier onderdeel van uit.

4. Ontvankelijkheid

Ingevolge de artikelen 8:1 jo. 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan slechts bezwaar en beroep worden ingesteld door een belanghebbende. Onder belanghebbende dient volgens artikel 1:2, eerste lid, van de Awb te worden verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een bepaald besluit is betrokken.
Bezwaarmaker kan, als aanvrager van de geweigerde omgevingsvergunning, als belanghebbende worden aangemerkt.

Op grond van artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar– of beroepschrift zes weken. Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt deze termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Het besluit is op 15 juni 2020 verzonden. Het bezwaarschrift, ontvangen op 27 juli 2020 is derhalve tijdig ontvangen.

Omdat het bezwaarschrift eveneens voldoet aan de overige eisen die in artikel 6:5, eerste lid, van de Awb worden gesteld aan een in te dienen bezwaarschrift, is de commissie van mening dat bezwaarmaker ontvankelijk dient te worden geacht.

5. Overwegingen

De commissie constateert allereerst dat er sprake is van een aanvraag voor een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, sub a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo). Volgens het aanvraagformulier is namelijk (alleen) de activiteit 'bouwen' aangevraagd. In voornoemd artikel is bepaald dat het verboden is zonder omgevingsvergunning van het college een bouwwerk te bouwen.

De commissie constateert dat een omgevingsvergunning is geweigerd voor het bouwen (artikel 2.1, eerste lid, sub a van de Wabo) en voor het afwijken van de regels van het bestemmingsplan (artikel 2.1, eerste lid, sub c van de Wabo).

De commissie constateert dat hieruit volgt dat het college op grond van het bepaalde in artikel 2.10, tweede lid van de Wabo de aanvraag mede heeft aangemerkt als een verzoek om af te wijken van de regels van het bestemmingsplan.

De commissie stelt vast dat het onderhavige perceel is gelegen binnen het bestemmingsplan 'Buitengebied, Veegplan 1' en daarin is bestemd als 'Agrarisch 2', met een bouwvlakaanduiding en de nadere functieaanduiding 'grondgebonden veehouderij'.

De commissie acht de navolgende regels uit het bestemmingsplan met name van belang:

In artikel 4.1.2 sub a.1 van de planregels is bepaald dat uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'bouwvlak' één agrarisch bedrijf is toegestaan. In artikel 4.1.2 sub c staat dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwvlak' een grondgebonden agrarisch bedrijf, niet zijnde een veehouderij en niet zijnde een paardenhouderij mag worden uitgeoefend. Voorts mag ter plaatse van de aanduiding 'grondgeboden veehouderij' een grondgebonden veehouderij, alsmede een melkveehouderij en een schapenhouderij, niet zijnde een paardenhouderij, worden uitgeoefend.

In artikel 1.111 van de planregels is bepaald dat als paardenhouderij wordt aangemerkt een uit bedrijfseconomisch oogmerk opgezet agrarisch bedrijf in de vorm van een houderij voor paarden die uitsluitend of in hoofdzaak is gericht op het fokken, trainen, africhten en verhandelen van paarden, (...).

De commissie stelt vast dat het college heeft geoordeeld dat het bouwplan betrekking heeft op het realiseren van een tweede bedrijf op deze locatie en op het bouwen ten behoeve een paardenhouderij, en dat het bouwplan daarom niet voldoet aan de regels van het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Buitengebied, Veegplan 1'.

Bezwaarmaker bestrijdt het oordeel van het college dat het bouwplan niet voldoet aan de regels van het bestemmingsplan.

De commissie volgt bezwaarmaker in dit standpunt niet.

De commissie heeft kennis genomen van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 maart 2020[1].
De commissie oordeelt dat op het bouwvlak feitelijk reeds een agrarisch bedrijf is opgericht, inclusief de bebouwing die daarbij hoort (inclusief de bedrijfswoning Wildestraat 13 en de locatie van het kinderdagverblijf als nevenactiviteit). De omstandigheid dat dit bedrijf thans niet actief is, sluit niet uit dat dit weer in gebruik kan worden genomen.

De commissie stelt vast dat bij de aanvraag op het aanvraagformulier is aangegeven dat het project betrekking heeft op bedrijfsruimte voor een paardenfokkerij/opfokkerij en dat op de bij de aanvraag behorende tekening eveneens wordt gesproken over een bedrijfsruimte voor een paardenfokkerij/opfokkerij. De commissie stelt vast dat in het bezwaarschrift wordt aangegeven dat de aanvraag betrekking heeft op "de vestiging van een productiegericht agrarisch bedrijf, te weten een paardenfokkerij".

De commissie stelt vast dat uit artikel 1.111 van het bestemmingsplan volgt dat een paardenfokkerij valt onder de werking van het begrip paardenhouderij.

De commissie oordeelt dat het college de aanvraag terecht heeft aangemerkt als een verzoek om af te wijken van de regels van het bestemmingsplan. Omdat in het bestemmingsplan geen afwijkingsmogelijkheden zijn opgenomen en omdat het verzoek ook niet past in één van de mogelijkheden genoemd in artikel 4 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, betreft het een verzoek op grond van het bepaalde in artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wabo.

De commissie stelt vast dat op de voorbereiding van de beslissing op een dergelijk verzoek om af te wijken van de regels van het bestemmingsplan de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is.

Uit artikel 3.10 lid 1 onder a Wabo volgt dat de voorbereiding van een dergelijke afwijzende beslissing met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb moet geschieden. Omdat de afwijzende beslissing niet met toepassing van afdeling 3.4 Awb is voorbereid, ziet de commissie zich voor de vraag gesteld of dit aanleiding behoort te geven om het weigeringsbesluit te herroepen, temeer daar toepassing van afdeling 3.4 Awb inhoudt dat tegen de uiteindelijke beslissing geen bezwaar bij het college, maar beroep bij de rechtbank openstaat.

De commissie beantwoordt voornoemde vraag ontkennend om de volgende redenen. Het bezien welke procedure van toepassing is op de voorbereiding van de beslissing op de gedane aanvraag, is geen kwestie van openbare orde. Daarnaast is reclamant niet aangetast in zijn procedurele belangen als gevolg van het niet-toepassen van afdeling 3.4 Awb, alsook is de commissie niet gebleken dat in deze zaak sprake zou kunnen zijn van derden met een aan reclamant tegengesteld belang. Tegen de beslissing van het college op het bezwaarschrift staat verder hetzelfde rechtsmiddel open als het geval geweest zou zijn als de beslissing op de gedane aanvraag met toepassing van afdeling 3.4 Awb zou zijn voorbereid. De commissie is dan ook van oordeel dat reclamant, alsmede potentiële andere belanghebbenden, door de schending van afdeling 3.4 Awb niet benadeeld kunnen zijn[2], zodat op grond van artikel 6:22 Awb dit gebrek naar het oordeel van de commissie door het college gepasseerd kan worden.

---

[1] ABRvS 11 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:718
[2] ABRvS 16 januari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BY8568

De commissie stelt vast dat het college, op grond van het bepaalde in artikel 2.27 Wabo juncto artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht, alvorens een besluit te kunnen nemen aan de raad de vraag dient voor te leggen of de bereidheid bestaat om een verklaring van geen bedenkingen te verlenen[3]. De commissie stelt vast dat het college dit heeft nagelaten.

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of dit aanleiding behoort te geven om het weigeringsbesluit te herroepen.
De commissie beantwoordt voornoemde vraag ontkennend. Naar het oordeel van de commissie is er voldoende aanleiding om de schending van deze bepalingen met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren en overweegt daartoe als volgt.

Aannemelijk is dat de belanghebbenden niet zijn benadeeld door het niet onverwijld toezenden van de aanvraag en de daarbij gevoegde stukken aan de gemeenteraad en het niet vragen van een verklaring van geen bedenkingen. De gemeenteraad heeft zich reeds eerder uitgesproken over de vestiging van een tweede bedrijf op deze locatie en heeft op 16 november 2017 besloten geen verklaring van geen bedenkingen te verlenen. Daarnaast heeft de raad op 15 oktober 2020 het bestemmingsplan Wildestraat 13 vastgesteld. Met de vaststelling van dit plan is het bouwvlak van het perceel Wildestraat 13 komen te vervallen en is ter plaatse een kleiner bestemmingsvlak 'Maatschappelijk' opgenomen. Het gebied waarop het bouwplan van bezwaarmaker is gesitueerd is hierbij bestemd als 'Agrarisch 2', zonder bouwblokaanduiding. Het standpunt van de raad is daarmee bekend en komt overeen met het besluit van het college strekkende tot weigering van de omgevingsvergunning[4].

De commissie is dan ook van oordeel dat het college terecht heeft besloten de aangevraagde omgevingsvergunning te weigeren.

Alles overziende, en nu er ook overigens geen feiten of bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die tot een ander oordeel aanleiding zouden kunnen geven, concludeert de commissie dan ook dat het bezwaar ongegrond is, het bestreden besluit op juiste wijze tot stand is gekomen en dat het besluit in heroverweging ongewijzigd in stand kan blijven.

Tot slot heeft bezwaarmaker bij gelegenheid van het bezwaarschrift om vergoeding van de in de bezwaarfase gemaakte proceskosten verzocht. Het vergoedingscriterium is opgenomen in artikel 7:15, tweede lid, Awb. Uitsluitend voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid moet het bestuursorgaan de kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, vergoeden. Zoals hierboven geconcludeerd is er naar de mening van de commissie geen aanleiding om het bestreden besluit te herroepen, zodat er evenmin een basis is voor vergoeding van de gevraagde proceskosten.

---

[3] ABrvS 6 april 2017, ECLI:NL:RVS:2016:921
[4] ABrvS 6 april 2017, ECLI:NL:RVS:2016:921

6. Advies
De commissie adviseert het college om het bezwaarschrift:
- ontvankelijk te verklaren;
- ongegrond te verklaren.

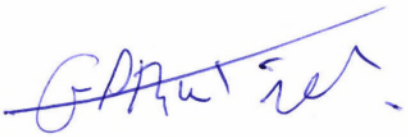
Made, 23 november 2020

De voorzitter,

mr. A. Slagmolen

De secretaris,

mr. G.P.M. van Tiel